Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2025)0231

Det andra globala toppmötet om social utveckling

Europaparlamentets resolution av den 9 oktober 2025 om det andra globala toppmötet om social utveckling (2025/2654(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*), särskilt artikel 3,

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 9, 10, 19, 45–48 och 145–161,

– med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

– med beaktande av den europeiska sociala stadgan,

– med beaktande av den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,

– med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades och undertecknades av rådet, parlamentet och kommissionen den 17 november 2017,

– med beaktande av handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter och dess överordnade mål för 2030,

– med beaktande av La Hulpe-förklaringen om framtiden för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som undertecknades av parlamentet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och rådet den 16 april 2024,

– med beaktande av den europeiska barngarantin,

– med beaktande av EU:s jämställdhetsstrategi och färdplanen för kvinnors rättigheter,

– med beaktande av EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning,

– med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling, särskilt målen 1, 2, 8 och 10,

– med beaktande av Köpenhamnsdeklarationen om social utveckling av den 14 mars 1995,

– med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) grundläggande konventioner,

– med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 78/318 av den 16 juli 2024 om formerna för det globala toppmötet om social utveckling, närmare bestämt det andra globala toppmötet om social utveckling,

– med beaktande av den framtidspakt som man enades om vid FN:s toppmöte i september 2024,

– med beaktande av den politiska förklaring som antogs vid det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling under överinseende av FN:s generalförsamling i september 2023,

– med beaktande av artikel 136.2 i arbetsordningen,

– med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, och av följande skäl:

A. Hållbar utveckling är en grundläggande princip i EU-fördraget. De 17 målen för hållbar utveckling står i centrum för Agenda 2030 för hållbar utveckling, som alla FN:s medlemsstater antog 2015. EU:s engagemang för Agenda 2030 omsattes i en uppsättning omvälvande EU-politik.

B. I hela EU kvarstår betydande ojämlikheter mellan människor och regioner, särskilt inkomstskillnader och klyftor mellan könen, samtidigt som inflationen och de stigande levnadskostnaderna i oproportionerligt hög grad påverkar låginkomsthushåll och utsatta hushåll. Bostadskrisen är fortfarande en stor utmaning i hela EU och för med sig utestängning från bostadsmarknaden, otrygga boendeförhållanden, ökade boendekostnader och undermåliga bostäder. Dessa problem har en negativ inverkan på den sociala sammanhållningen, den uppåtgående sociala konvergensen och det sociala välbefinnandet för människor som bor i EU. Enligt vissa studier äger de 10 % av befolkningen som är rikast i Europa hela 67 % av dess förmögenhet, medan den fattigare hälften av den vuxna befolkningen innehar enbart 1,2 % av förmögenheten[1]. Under 2023 uppgick Gini-koefficienten för EU-27 till 29,6 %, vilket är en svag nedgång sedan 2014, med 13 medlemsstater som låg över detta

[1] Global Wealth Report 2023, Credit Suisse AG.

genomsnitt[1].

C. Unionen har inom ramen för handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter åtagit sig att fram till 2030 minska antalet människor som riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning med minst 15 miljoner, varav minst 5 miljoner barn. I nästan hälften av medlemsstaterna pekar uppgifterna dock på att framstegen när det gäller fattigdomsminskningen tyvärr har omvandlats till en tillbakagång. Ett av fem barn inom EU löper fortfarande risk att drabbas av fattigdom och social utestängning. Om den nuvarande trenden fortsätter kommer EU inte att nå sitt 2030-mål. Dessutom drabbar energifattigdom mer än var tionde europé, vilket förvärrar ojämlikheten. På global nivå ser situationen ännu värre ut, då nästan 700 miljoner människor lever i extrem fattigdom och nivån för ytterligare 2,8 miljarder människor ligger mellan gränsen för extrem fattigdom och normen på 6,85 USD per dag[2] och upp till 35 % av de människor som under de tre senaste årtiondena tagit sig ur fattigdom blivit fattiga igen.

D. Framsteg har gjorts för att uppnå EU:s sysselsättningsmål, närmare bestämt att minst 78 procent av befolkningen i åldern 20–64 år ska vara i sysselsättning senast 2030. Enligt kommissionens ekonomiska höstprognos 2024 har sysselsättningsgraden i EU nått 75,8 %. I två tredjedelar av medlemsstaterna var sysselsättningstillväxten under 2023 på rätt väg för att nå det nationella målet för 2030. Betydande utmaningar kvarstår dock, såsom könslönegapet och hög arbetslöshet i vissa medlemsstater, varaktigt segmenterad arbetsmarknad, skillnader i det sociala skyddet, en hög grad av otrygg och atypisk sysselsättning[3] och fortsatta skillnader i tillgången till sysselsättning av god kvalitet mellan olika sektorer och regioner. Under 2024 riskerade 66,6 % av de arbetslösa och 10,9 % av de förvärvsarbetande att drabbas av fattigdom[4].

E. Det blir allt vanligare i EU med en bristfällig nivå på grundläggande kunskaper såsom läsning, matematik och naturvetenskap, särskilt bland missgynnade studerande. Denna utbildningsmässiga ojämlikhet undergräver lika tillgång till vidareutbildning, yrkesutbildning och sysselsättning av god kvalitet och bidrar till fortsatt social utestängning och utestängning från arbetsmarknaden.

F. Unionen har antagit målet att minst 60 procent av alla vuxna ska delta i utbildning varje år senast 2030. Medlemsstaterna har förbundit sig till nationella mål för att uppnå detta överordnade mål, men nivån av deltagande i medlemsstaterna är för närvarande

---

1 Living conditions in Europe - income distribution and income inequality, Eurostat, november 2024.
2 Poverty, Prosperity, and Planet Report 2024, Världsbanken.
3 Living and working in Europe 2024, Eurofound, 2025.
4 Living conditions in Europe - poverty and social exclusion, Eurostat, april 2025.

endast 39,5 procent.

G. Demografiska utmaningar, bland annat en åldrande befolkning, låga födelsetal och avfolkning av landsbygden, genom att framför allt ungdomar flyttar till städerna, skulle kunna förvärra den ekonomiska ojämlikheten och motverka de sociala framstegen och attraktionskraften för EU:s regioner, arbetsmarknaderna, den offentliga infrastrukturen och följaktligen välfärdssystemens hållbarhet. De förvärrar de regionala skillnaderna i EU ytterligare. Dessa utmaningar utgör följaktligen en strukturell utmaning för EU:s ekonomi. Integrationen av migranter på arbetsmarknaden kan mildra bristen på arbetskraft. Brist på universell tillgång till barnomsorg (i åldrarna 0–3 år) och till högre utbildning, brist på överkomliga bostäder, avsaknad av eller alltför låga barnbidrag och otillräcklig betald föräldraledighet ingår bland de faktorer som i stor utsträckning bidrar till de låga födelsetalen.

H. Bristen på arbetskraft och kompetens ökar i hela EU och drivs av demografiska förändringar, den gröna och digitala omställningen och efterfrågan på ny kompetens. Dåliga arbetsvillkor och kompetensglapp inom vissa sektorer är direkt begränsande för EU:s förmåga att locka till sig och behålla talanger, både från tredjeländer och inom EU. Sysselsättning av god kvalitet, med högre löner och anställningstrygghet, samt integration av tredjelandsmedborgare på arbetsmarknaderna kan bidra till att åtgärda dessa utmaningar.

I. Eurofounds rapport från 2024 visar att självmordsfrekvensen har ökat sedan 2021, efter årtionden av nedgång. Det behöver göras mer för att avhjälpa de arbets- och levnadsvillkorsrelaterade orsakerna till psykisk ohälsa[1].

J. Den sociala ekonomin, inbegripet sociala företag, består av olika typer av privata enheter som saknar kopplingar till myndigheter, såsom kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar (inklusive välgörenhetsorganisationer), stiftelser (inbegripet sociala företag för arbetsmarknadsintegration) och andra rättsliga former beroende på EU-medlemsstat. Denna mångfald av företag och organisationer, som verkar inom alla verksamhetsområden, har en stark identitet baserad på gemensamma värderingar och särdrag, såsom jämställdhet, lokalt och regionalt ansvar, medvetenhet om klimat- och miljömässiga utmaningar, inkludering och demokratisk styrning och företräde för individer och den sociala målsättningen framför kapital, så att största delen av vinsterna återinvesteras – vilket begränsar utdelningen till medlemmar eller aktieägare – för att uppnå organisationens mål för hållbar utveckling eller för att tjäna det gemensamma och allmänna intresset.

---

[1] Mental health in the European Union and Norway: risk groups, trends, services and policies, Eurofound, kommande 2025.

K. Mot bakgrund av den varaktigt långsamma minskningen av könslönegapet visar Eurofounds forskning att många medlemsstater hittills inte har vidtagit några åtgärder för insyn i lönesättningen, och de flesta nationella instrument som finns i nuläget kräver ännu inte att allt arbete värderas lika[1].

L. Rättvis arbetskraftsrörlighet är inskriven i fördragen och innebär möjligheter för företag och arbetstagare och bör främjas bland arbetstagare både inom EU och från tredjeländer, samtidigt som man säkerställer full respekt för och efterlevnad av arbetstagarrättigheter och sociala rättigheter, inbegripet för tredjelandsmedborgare genom lagliga migrationsvägar samt likabehandling och icke-diskriminering och genom att bekämpa odeklarerat arbete.

M. ILO:s trepartsstruktur och breda medlemskap definierar organisationen som en ledare inom globala arbetsnormer. Inom ramen för ILO:s uppdrag att främja social rättvisa fokuserar dess grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet på att säkerställa en rättvis och anständig arbetsmiljö för alla, inbegripet föreningsfrihet och rätten till kollektivförhandlingar, avskaffande av alla former av tvångsarbete eller obligatoriskt arbete, faktiskt avskaffande av barnarbete, avskaffande av diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning samt rätten till en säker och hälsosam arbetsmiljö. Inom ramen för EU skyddas dessa rättigheter av EU-fördragen, stadgan om de grundläggande rättigheterna och EU:s arbetsrättsliga regelverk. I vissa EU-medlemsstater finns det utmaningar när det gäller att genomföra och genomdriva dessa skyldigheter.

N. Arbetsmarknadens parter och civilsamhällets organisationer spelar en central roll för att säkerställa anständiga arbetsvillkor och främja social rättvisa och jämlikhet. Enligt forskning är företagsdemokrati nära kopplad till arbetets och sysselsättningens kvalitet och industrins konkurrenskraft[2].

---

1 Further experiences with pay transparency, Eurofound, kommande 2025.

2 Measuring key dimensions of industrial relations and industrial democracy, Eurofound, december 2023.

1. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör öka sina insatser för att genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter, i enlighet med La Hulpe-förklaringen och genom en ambitiös uppdatering av handlingsplanen, för att uppnå de överordnade målen för 2030. Parlamentet uppmanar kommissionen att som en del av den uppdaterade handlingsplanen på lämpligt sätt komplettera de nuvarande överordnade målen samt lägga fram lagstiftningsinitiativ för ett fullständigt genomförande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta med parlamentet för att utveckla en ny europeisk social giv för framtiden, med tydliga åtaganden och investeringar på följande områden: att minska risken för fattigdom och social utestängning i EU och att uppnå nettonollutsläpp i EU senast 2050.

3. Europaparlamentet bekräftar att de tre centrala ämnena vid det globala toppmötet om social utveckling i Köpenhamn 1995, vilka anses vara de tre pelarna för social utveckling, närmare bestämt utrotning av fattigdom, full och produktiv sysselsättning med anständiga arbetsvillkor för alla samt social delaktighet, fortfarande är relevanta och viktiga, hänger samman med varandra och är ömsesidigt förstärkande.

4. Europaparlamentet betonar vikten av att använda den sociala resultattavlan och ramen för social konvergens för att identifiera risker och följa framstegen i arbetet med att uppnå uppåtgående social konvergens, minska ojämlikheter, stärka de sociala trygghetssystemen och främja anständiga arbetsvillkor och stödåtgärder i syfte att säkerställa rättvisa i omställningarna. Parlamentet betonar att det i detta avseende är nödvändigt att skapa ett hållbart, socialt rättvist och inkluderande Europa där de sociala rättigheterna skyddas och värnas fullt ut. Parlamentet påminner om att EU-medborgarna ser ett socialt Europa som en av sina prioriteringar. Parlamentet framhåller därför behovet av att kommissionen i brådskande ordning lägger fram ett paket om arbetstillfällen av hög kvalitet med nödvändiga lagstiftningsinitiativ och investeringar för att säkra kvalitetsjobb.

5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att främja demokrati i arbetslivet, social dialog och kollektivförhandlingar samt skyddet av arbetstagarnas rättigheter, särskilt i samband med den gröna och den digitala omställningen. Parlamentet framhåller behovet av att i nästa fleråriga budgetram anslå tillräckliga resurser för att stödja social dialog och kollektivförhandlingar och stärka arbetsmarknadsparternas kapacitetsuppbyggnad. Parlamentet efterlyser ytterligare insatser för att säkerställa lika lön för lika arbete för kvinnor och män, öka insynen i lönesättningen och åtgärda bristande jämställdhet för att minska löne-, pensions- och sysselsättningsklyftan mellan könen i

EU. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillämpa jämställdhetsintegrering i fråga om alla politikområden och rättsakter.

6. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att bekämpa våld, diskriminering och trakasserier i arbetslivet. Parlamentet framhåller betydelsen av förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder på arbetsplatsen för att skydda arbetstagarnas välbefinnande och fysiska och psykiska hälsa. Parlamentet noterar ökningen av arbetsrelaterat psykiskt lidande med koppling till nya former av arbetsorganisation, ständig uppkoppling och digital övervakning[1].

7. Europaparlamentet påminner om att FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och de tillhörande målen tar fasta på att utrotning av fattigdom i alla dess former och dimensioner, däribland extrem fattigdom, är den största globala utmaningen och en nödvändig förutsättning för hållbar utveckling samt att ingen får halka efter och att de som ligger sist bör vara de som nås först. Parlamentet efterlyser därför en helhetssyn på fattigdomsutrotning, socialt skydd och social inkludering och förslag på en ambitiös strategi som åtföljs av tillräckligt stöd i nästa fleråriga budgetram, på grundval av parlamentets kommande initiativbetänkande om EU:s strategi för fattigdomsbekämpning och en ambitiös plan för bostäder till överkomlig kostnad för att hantera bostadskrisen och bekämpa hemlöshet. Parlamentet betonar att dessa nya initiativ måste komplettera andra relaterade EU-strategier för att säkerställa en flerdimensionell strategi för att bekämpa fattigdom. Parlamentet påminner om att kommissionen redan år 2020 uppskattade att de sociala investeringarna var 192 miljarder EUR lägre per år än vad som krävs för att tillgodose medborgarnas behov. Parlamentet understryker i detta avseende de berörda EU-fondernas roll i kampen mot fattigdom och social utestängning och framhåller behovet av att upprätthålla starka fristående instrument för att bekämpa fattigdom och social utestängning i nästa fleråriga budgetram.

8. Europaparlamentet påminner vidare om den roll EU spelar för den sociala utvecklingen i tredjeländer, bland annat genom fonder som Europa i världen. Parlamentet beklagar starkt att ett antal länder dragit in finansieringen av utveckling, däribland social utveckling, vilket får förödande konsekvenser för människors liv och försörjningsmöjligheter. Parlamentet uppmanar med kraft EU att fortsätta sitt starka engagemang till stöd för social utveckling utanför Europa i den nuvarande och den kommande fleråriga budgetramen för att säkerställa stabilitet och stabil finansiering samt att samverka med alla berörda aktörer för att säkerställa ett fortsatt engagemang för de sociala utvecklingsmålen globalt.

---

1 E-undersökningen Leva och arbeta i EU, Eurofound, 2024.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att göra ytterligare ansträngningar för att hantera barnfattigdomen genom att genomföra sin nationella handlingsplan för den europeiska barngarantin, och uppmanar kommissionen att se till att den tilldelas betydande budgetresurser i nästa fleråriga budgetram.

10. Europaparlamentet välkomnar det nyligen antagna direktivet om plattformsarbete[1] och ser det som ett banbrytande steg för att skydda arbetstagare i den digitala ekonomin. Parlamentet framhåller behovet av att utvidga samma skydd till att omfatta arbetstagare i alla sektorer som påverkas av AI och se till att principen om ”mänsklig kontroll” blir en bindande standard, och upprepar uppmaningen om nya lagstiftningsinitiativ om AI och algoritmisk verksamhetsledning på arbetsplatsen samt om rätten att inte vara uppkopplad. Parlamentet påminner om att införandet av AI-system bör ske i linje med den gröna omställningen och klimatmålen. Parlamentet framhåller behovet av att skapa hållbara arbetstillfällen av god kvalitet inom sektorer under utveckling eller som har omvandlats under den gröna och den digitala omställningen och av att stärka den rättsliga ramen för att hantera och förutse omställningarna, samtidigt som man främjar arbetsmarknadsparternas roll och delaktighet och främjar inkluderande arbetsmarknadspolitik.

11. Europaparlamentet understryker att det krävs ytterligare insatser för att säkerställa tillhandahållandet av och allmän tillgång till offentlig, kostnadsfri utbildning av god kvalitet, strategier för utbildning av god kvalitet och livslångt lärande som leder till arbetstillfällen av god kvalitet som säkerställer anständiga löner. Parlamentet konstaterar att strategiska program för kompetensutveckling, omskolning och utbildning måste finnas tillgängliga för alla arbetstagare, även de med funktionsnedsättning, i kombination med ett utbildningsbidrag, och att de också bör vara anpassade till arbetstagarnas behov och kapacitet. Parlamentet vill att det införs en individuell rätt till utbildning och kompetenshöjning för arbetstagare på EU-nivå.

12. Europaparlamentet betonar, mot bakgrund av klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden och de ekonomiska och demografiska utmaningarna, att ingen generation eller region i EU – vare sig nu eller i framtiden – bör lämnas utanför och att det bör finnas allmän tillgång till en rättvis omställning för alla. Parlamentet efterlyser initiativ för att stödja både unga och äldre och personer med funktionsnedsättning samt åtgärder för regioner med avfolkningsproblem, såsom förbättrad och hindersfri tillgång till

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/2831 av den 23 oktober 2024 om förbättrade arbetsvillkor för plattformsarbete (EUT L, 2024/2831, 11.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2831/oj).

infrastruktur, inbegripet kollektivtrafik, digital konnektivitet och bostäder till överkomlig kostnad, offentliga tjänster, hälso- och sjukvård, långtids- och barnomsorg och utbildning samt investeringar i bättre arbetstillfällen för att förhindra avfolkning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera allmän, rättighetsbaserad tillgång till offentliga tjänster av hög kvalitet och att investera i dem. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut genomföra den europeiska strategin för vård och omsorg för att säkerställa högkvalitativa, ekonomiskt överkomliga och tillgängliga vård- och omsorgstjänster i hela EU.

13. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU och dess medlemsstater att säkerställa att den gröna omställningen är socialt rättvis, med särskilt stöd till arbetstagare, hushåll, regioner och företag som påverkas av strukturförändringar och nya krav på arbetsmarknaden. Parlamentet konstaterar att strategier för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna, när de är noggrant utformade genom en robust social dialog, kan skapa resilienta ekonomiska ekosystem, arbetstillfällen av god kvalitet, hållbara företag samt mer inkluderande samhällen där ingen lämnas utanför.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bygga vidare på den sociala klimatfonden och att med EU-stöd lägga grunden för anpassning och stärkande av sociala trygghetssystem på nationell nivå, i syfte att säkerställa den sociala motståndskraften mot klimatförändringarnas och miljöförstöringens effekter på sysselsättning och levnadsvillkor och se till att de samhällen som påverkas är fullt rustade för en ny arbetsmarknad.

15. Europaparlamentet efterlyser ytterligare stöd så att tredjelandsmedborgare kan integreras på EU:s arbetsmarknad och till fullo utnyttja sin potential, med arbetstillfällen och arbetsvillkor av hög kvalitet som förstärks av en effektiv integrationspolitik, och i full komplementaritet med att talanger inom EU utnyttjas.

16. Europaparlamentet efterlyser en noggrann övervakning av aktiva arbetsmarknadsåtgärder samt adekvat inkomststöd, tillgång till anständiga och överkomliga bostäder och allmän social trygghet för att säkerställa ett deltagande på lika villkor för dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden, särskilt kvinnor, personer med funktionsnedsättning, migranter, hbtqi+-personer, unga som kommer in på arbetsmarknaden, äldre, personer på landsbygden och i avlägset belägna områden, långtidsarbetslösa samt romer och andra minoriteter Parlamentet understryker vidare behovet av ett fullgott socialt skydd och stöd för egenföretagare. Parlamentet påminner om att minimiinkomstförmånerna ligger på en nivå som mestadels är långt under de nationella fattigdomsgränserna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att till fullo

genomföra rådets rekommendation om tillräcklig minimiinkomst[1]. Parlamentet påminner om den viktiga roll som system för tillräcklig minimiinkomst spelar globalt för att lyfta människor ur fattigdom.

17. Europaparlamentet anser att den sociala ekonomin är en viktig drivkraft för genomförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och dess mål i och med att den ofta ger sysselsättning till utsatta och utestängda grupper och ger dem möjlighet till kompetensutveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka sitt stöd till alla företag inom den sociala ekonomin för att främja anständigt och inkluderande arbete av god kvalitet. Parlamentet betonar att projekt inom den sociala ekonomin i allmänhet kräver ett nära partnerskap med offentliga organ, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att utveckla en ram för samarbete mellan offentliga myndigheter och organisationer inom den sociala ekonomin.

18. Europaparlamentet betonar att det för att uppnå målen för hållbar utveckling 2030 också krävs tillämpning av principer för god samhällsstyrning som bygger på rättsstatsprincipen, ansvarsfulla institutioner, effektivitet i samband med genomförande, övervakning och efterlevnad och på att rättsosäkerhet undviks, även av länder som ansöker om EU-medlemskap. Parlamentet begär att den politiska förklaringen från det andra globala toppmötet ska innehålla meningsfulla åtaganden om att främja målen för hållbar utveckling och åtgärda ihållande brister i den sociala utvecklingen samt kraftfulla övervaknings- och översynsmekanismer. Parlamentet betonar behovet av att regelbundet genomföra en grundlig översynsprocess, inbegripet ministerförklaringar vartannat år. Parlamentet stöder vitaliseringen av FN:s kommission för social utveckling och ett större deltagande från arbetsministeriers och arbetsmarknadsparternas sida, och uppmanar ILO att fungera som det främsta uppföljningsorganet.

19. Europaparlamentet påminner om att fred och globalt samarbete är de grundläggande förutsättningarna för att uppnå hållbar utveckling i Europa och globalt. Parlamentet betonar att EU måste spela en ledande roll på området för internationella mänskliga rättigheter genom att fullt ut och effektivt genomföra internationella människorättsinstrument. Parlamentet konstaterar att det globala engagemanget för människorättsinstrument också måste stärkas genom utnyttjande av diplomatiska och ekonomiska möjligheter och genom att göra det möjligt för andra – såsom icke-statliga organisationer och fackföreningar – att arbeta fritt för att främja människorättsnormer och sociala normer i hela världen. Parlamentet uppmanar med kraft FN:s medlemsstater att stödja och främja

---

1 Rådets rekommendation av den 30 januari 2023 om tillräcklig minimiinkomst som säkerställer aktiv inkludering (EUT C 41, 3.2.2023, s. 1).

arbetsmarknadsparternas och civilsamhällesorganisationernas roll på det egna territoriet och att se till att de görs meningsfullt delaktiga i förberedandet och uppföljningen av toppmötet. Parlamentet framhåller att ett starkt flerpartsdeltagande i beslutsfattandet och effektiva kollektivförhandlingar avsevärt kan bidra till framsteg med målen för social utveckling. Parlamentet påminner om att mänskliga rättigheter och sociala rättigheter endast kan främjas på ett trovärdigt sätt av länder som själva fullgör sina skyldigheter.

20. Europaparlamentet uppmanar FN och alla deltagande länder, särskilt värdländerna för toppmötet om social utveckling, att till fullo upprätthålla arbetstagarrättigheter och sociala rättigheter, bland annat genom att ratificera ILO:s grundläggande konventioner och sluta upp bakom värdena i den sociala förklaringen. Parlamentet betonar vikten av den europeiska pelaren för sociala rättigheter och La Hulpe-förklaringen för att bygga upp ett starkt socialt Europa. Parlamentet betonar behovet av ett förnyat åtagande för att uppnå både EU:s sociala mål och målen för hållbar utveckling senast 2030, i Europa och i hela världen.

21. Europaparlamentet noterar med oro de långsamma framstegen med att uppnå målen för hållbar utveckling i hela EU, där framstegen från 2020 till 2023 uppgår till mindre än hälften av framstegen under perioden 2016–2019. Parlamentet uttrycker oro över att målen för hållbar utveckling inte nämndes uttryckligen i de politiska riktlinjerna från den nuvarande kommissionsordföranden. Parlamentet betonar vikten av att stärka EU:s åtagande om sociala framsteg och uppnående av målen för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att leva upp till sina åtaganden i fråga om EU:s gemensamma mål, särskilt artikel 3 i EU-fördraget. Parlamentet uppmanar i detta avseende EU att engagera sig konstruktivt i antagandet av FN:s konvention om företag och mänskliga rättigheter för att reglera transnationella företags och andra företags verksamhet, att upprätthålla rättvis lönepraxis utanför EU och göra det möjligt för dem som drabbats av orättvis lönepraxis att söka gottgörelse.

22. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja den globala övergången från informell till formell sysselsättning, i enlighet med ILO:s rekommendation 204, genom att främja rättvisa arbetsnormer, anständigt arbete och tillgång till socialt skydd. Parlamentet uppmuntrar till integrering av detta mål i EU:s politik för utveckling, handel och yttre åtgärder.

23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.